AD (regionale editie) dd. 5 mei 2006

Wijkenaar Leo Verhoef schreeuwt het al jarenlang van de daken: gemeenten en provincies frauderen.

Volgens de registeraccountant gaat het om een fraude van veel grotere omvang dan die bij Ahold.

Zijn strijd heeft nog weinig opgeleverd. Integendeel: de 'lastige' accountant komt niet meer aan de slag.

'Het is dieptreurig dat burgers in Nederland jaar in jaar uit worden belazerd'

Fraude overheid ernstiger dan Ahold

MARTIN DONKER
WIJK BIJ DUURSTEDE

De *Ahold-affaire* is kinderspel vergeleken bij de boekhoudfraude van gemeenten en provincies. Drs. Leo Verhoef, registeraccountant uit Wijk bij Duurstede, blijft er op hameren. Maar niemand doet iets. Intussen is Verhoef (58) een paria en leeft hij van de bijstand.

Mijn strijd heeft een hoog humorgehalte; het is amusant mensen te zien spartelen die liegen en bedriegen. Aan de andere kant is het dieptreurig dat burgers in Nederland jaar in jaar uit worden belazerd. En dat degenen die dat op hun geweten hebben - uit eigenbelang, onwetendheid of onverschilligheid - vrijuit gaan.

Ook Donner weet van de hoed en de rand - dat zal hem, als het tot een

parlementaire enquête komt, nog opbreken. De Kamerleden Vendrik van GroenLinks en Depla van de PvdA hebben me aangehoord en gaven me gewoon gelijk. Ze gingen het tot op de bodem uitzoeken. Maar wat doen ze? Ze stellen de minister nodeloos ingewikkelde, irrelevante vragen. Het antwoord is dan even ingewikkeld en irrelevant. Nooit meer iets van Vendrik of Depla gehoord.

Ook de pers maakt het veel te complex. Het gaat in wezen om platte, banale, ordinaire feiten. Gemeenten presenteren namelijk liever geen grote verliezen of enorme overschotten. Bij overschotten is de verhoging van de gemeentelijke belasting lastig te verdedigen. En grote verliezen wijzen op onbekwaam bestuur. Burgemeester en wethouders kijken wel uit. Ik kan het allemaal aantonen, hoor. Zie mijn website.

Fraude in het bedrijfsleven wordt keihard aangepakt, zie nu weer de strafeisen bij Ahold, maar zodra het de overheid betreft kijkt justitie de andere kant op. Terwijl de Ahold-affaire hierbij toch echt verbleekt.

Niemand heeft mij ooit inhoudelijk kunnen tegenspreken. Ik word als een hete aardappel doorgegeven. Het Gerechtshof zegt dat ik geen 'rechtstreeks belanghebbende' ben en verklaart mijn klachten niet ontvankelijk; het openbaar ministerie en het tuchtcollege van beroep seponeren mijn aangiften op grond van een uitspraak van de Raad van Tucht, waarbij aantoonbaar is geblunderd. Die tuchtraad bestaat uit accountants van de grote accountantsbureaus die weer werken voor gemeenten. Niet onafhankelijk dus. De cirkel is rond.

In 1994 ben ik bij VB Accountants, later opgegaan in Deloitte & Touche, ontslagen. Sommige accountants wisten van toeten noch blazen en dat heb ik gemeld. Dan ben je dus 'lastig'. Weg met die man. Ik ben daarna interim-management gaan doen, maar daar word ik nauwelijks meer voor gevraagd. Mijn vijanden slapen niet. En als ik toch op gesprek kom is de eerste vraag: 'Meneer Verhoef, als u hier iets onoirbaars ontdekt, loopt u dan ook meteen naar de politie?' De toon is dan al gezet.

Ik krijg nu een uitkering op bijstandsniveau. Af en toe heb ik nog een klusje, of ik geef een cursus aan gemeenteraadsleden. Ik heb geluk dat er op mijn huis vrijwel geen hypotheek meer rust. Maar ik haal mijn gelijk nog wel. Als die parlementaire enquête er komt. Dan heb ik recht op drie procent van de vrijkomende geldstromen. In Amerika is dat dertig procent. In mijn geval praat je dan over miljarden. Dat hoeft voor mij niet. Met een ton ben ik tevreden."

Eenzame kruistocht van meer dan tien jaar

Veel gemeenten en provincies kregen de afgelopen jaren veel meer geld binnen dan ze uitgaven, maar zetten dat niet op hun jaarrekening. Zo roomden ze de nationale economie af, terwijl stimulering gewenst was. Dat beweert althans drs. Leo Verhoef, die al meer dan tien jaar een kruistocht voert. De grootste boekhoudfraude ooit in Nederland zit volgens hem niet bij het bedrijfsleven, maar bij de overheid zelf.

Maar Verhoef staat alleen. Kamerleden, ministers, justitie, beroepscolleges, raadsleden, ze kunnen Verhoef niet volgen en vinden hem een onruststoker.
"Maar inhoudelijk pakken ze me nooit aan. Dat kunnen ze ook niet. Want ik heb gewoon gelijk."